

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนตามเกณฑ์ Basel II ณ สิ้น ธันวาคม 2552

โครงสร้างเงินกองทุน

ณ สิ้นงวด ธ.ค. 52 โครงสร้างเงินกองทุนของ ธสน. ประกอบด้วย เงินกองทุนชั้นที่ 1 (94.1% ของเงินกองทุนรวมทั้งสิ้น) และเงินกองทุนชั้นที่ 2 (5.9% ของเงินกองทุนรวมทั้งสิ้น) โดย ธสน. ไม่มีเงินกองทุนประเภท Hybrid Tier ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 ทั้งนี้ เงินกองทุนรวมทั้งสิ้น ณ สิ้นงวด ธ.ค. 52 เพิ่มขึ้น 51.9% จาก 10,083.41 ล้านบาท (ณ สิ้น 31 ธ.ค. 51) เป็น 15,321.54 ล้านบาท (ณ สิ้น ธ.ค. 52) เนื่องจาก ธสน. ได้รับเงินเพิ่มทุนจากกระทรวงการคลังจำนวน 5,000 ล้านบาท เมื่อวันที่ 21 ก.ย. 2552

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของเงินกองทุนของ ธสน. ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552

หน่วย : ล้านบาท

เงินกองทุนของ ธสน. ประกอบด้วย	งวด ธ.ค. 51	งวด ธ.ค. 52
1. เงินกองทุนชั้นที่ 1		
1.1 ทุนชำระแล้ว	7,800.00	12,800.00
1.2 ทุนสำรองตามกฎหมาย	2,478.35	2,579.05
1.3 กำไร (ขาดทุน) สะสมคงเหลือจากการจัดสรร	(960.31)	(960.31)
รวมทั้งสิ้น	9,318.04	14,418.74
2. เงินกองทุนชั้นที่ 2		
2.1 เงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติ	777.26	911.79
2.2 ส่วนเกินทุนสุทธิจากการตีราคาเงินลงทุนในตราสารทุนประเภทเพื่อขาย	-	0.14
รวมทั้งสิ้น	777.26	911.94
3. รายการหัก		
3.1 ส่วนต่ำกว่าทุนสุทธิจากการตีราคาเงินลงทุนประเภทเพื่อขาย	11.89	9.13
เงินกองทุนทั้งสิ้นตามกฎหมาย (1)+(2)-(3)	10,083.41	15,321.54

ความเพียงพอของเงินกองทุน

ชสน. มีอัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงเพิ่มขึ้นจาก 16.22% (ณ สิ้น ธ.ค. 51) เป็น 21.00% (ณ สิ้น ธ.ค. 52)

ตารางที่ 2 เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทของสินทรัพย์ โดยวิธี Standardised Approach (SA)

หน่วย : ล้านบาท

เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต แยกตามประเภทของสินทรัพย์	งวด ธ.ค. 51	งวด ธ.ค. 52
สินทรัพย์ที่ไม่ด้อยคุณภาพ	4,425.66	5,218.60
1 ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ	-	-
2 ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ	-	-
3 ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ	-	-
4 ลูกหนี้สถาบันการเงิน	326.96	205.12
5 ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์	-	-
6 ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน	3,924.01	4,815.29
7 ลูกหนี้รายย่อย (ลูกหนี้ของ ชสน. ไม่เข้าเกณฑ์ ตามนิยาม/เงื่อนไขของ ธปท.)	-	-
8 สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	16.28	17.43
9 สินทรัพย์อื่น	158.41	180.76
สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ	254.26	330.13
รวมมูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต	4,679.92	5,548.73

ตารางที่ 3 เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดสำหรับฐานะในบัญชีเพื่อการค้า

เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด	ม.ค.-มิ.ย.51	ก.ค.-ธ.ค.51	ม.ค.-มิ.ย.52	ก.ค.-ธ.ค.52
คำนวณโดยวิธีมาตรฐาน	-	-	-	-

หมายเหตุ : ชสน. ไม่ต้องคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดสำหรับฐานะในบัญชีเพื่อการค้า เนื่องจากปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าของ ชสน. ยังไม่ถึงระดับที่มีนัยสำคัญที่ ธปท. กำหนดให้ต้องคำนวณความเสี่ยงด้านตลาด

ตารางที่ 4 เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ คำนวณโดยวิธี Basic Indicator Approach (BIA)

หน่วย : ล้านบาท

	งวด ธ.ค. 51	งวด ธ.ค. 52
เงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	294.58	286.74

ตารางที่ 5 อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง และอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยง

อัตราส่วน	งวด ธ.ค. 51	งวด ธ.ค. 52
เงินกองทุนทั้งสิ้นต่อสินทรัพย์เสี่ยง	16.22%	21.00%
เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยง	14.99%	19.77%

ตารางที่ 6 มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดในแต่ละประเภท โดยวิธีมาตรฐาน

เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดโดยวิธีมาตรฐาน	งวด ธ.ค. 51	งวด ธ.ค. 52
ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย	-	-
ความเสี่ยงด้านราคาตราสารทุน	-	-
ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน	-	-
ความเสี่ยงด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์	-	-
รวมมูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรง	-	-

หมายเหตุ : ธสน. ไม่ต้องคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดสำหรับฐานะในบัญชีเพื่อการค้า เนื่องจากปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าของ ธสน. ยังไม่ถึงระดับที่มีนัยสำคัญที่ ธปท. กำหนดให้ต้องคำนวณความเสี่ยงด้านตลาด

- วิธีการและเหตุผลที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ในการประเมินความเสี่ยงของเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงของธุรกิจทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ธสน. ใช้วิธีการแบบง่ายในการประเมินความเสี่ยงของเงินกองทุน ซึ่งเหมาะสมและพอเพียงกับขนาดธุรกิจและขนาดองค์กรที่มีขนาดเล็กและลักษณะการดำเนินธุรกิจไม่ซับซ้อนมากนัก โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

การคำนวณ	วิธีที่ใช้
ด้านเครดิต	เลือกใช้วิธี Standardised Approach โดยถ่วงน้ำหนักความเสี่ยงแต่ละประเภทสินทรัพย์ตามผลการจัดอันดับเครดิตจากองค์กรจัดอันดับความเสี่ยง (External Credit Assessment Institutions : ECAIs) ซึ่งมีน้ำหนักความเสี่ยง 0 - 150%
ด้านตลาด	เลือกใช้วิธี Standardised Measurement Method เมื่อปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าของ ธสน. ถึงระดับที่มีนัยสำคัญ (Threshold) ตามที่ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำหนดหรือเมื่อ ธปท. สั่งการให้ ธสน. ต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงด้านตลาด
ด้านปฏิบัติการ	เลือกใช้วิธี Basic Indicator Approach ซึ่งกำหนดให้ธนาคารต้องดำรงเงินกองทุนเท่ากับ 15% ของค่าเฉลี่ยของรายได้รวมต่อปีของปีที่รายได้รวม > 0 ในช่วง 3 ปีย้อนหลัง

- **วัตถุประสงค์และนโยบายในการบริหารความเสี่ยง**

ธสน. มีนโยบายและกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กร โดยตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินธุรกิจของธนาคาร ทั้งนี้ ธนาคารมีวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงองค์กรเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าธนาคารได้คำนึงถึงหลักการบริหารความเสี่ยงที่ดีและหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance) อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายขององค์กร ตลอดจนมีการบูรณาการการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้ากับเครื่องมือในการบริหารจัดการต่าง ๆ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานและสร้างวัฒนธรรมขององค์กรในการบริหารความเสี่ยง อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการภายในองค์กรในทุก ๆ ด้านดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ทั้งนี้ ธสน. แบ่งประเภทของความเสี่ยงออกเป็น 6 ประเภท ประกอบด้วย

1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk)
2. ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk)
3. ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk)
4. ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk)
5. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (Operational Risk) และ
6. ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง (Reputational Risk)

- **กระบวนการบริหารความเสี่ยง**

ธสน. มีกระบวนการบริหารความเสี่ยง โดยอ้างอิงตามหลักการของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ซึ่งประกอบด้วย

1. **การระบุความเสี่ยง** เป็นการวิเคราะห์เพื่อระบุความเสี่ยง สาเหตุ และปัจจัยภายในและภายนอกที่ทำให้เกิดความเสี่ยงซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารไม่บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้
2. **การประเมินและวัดระดับความเสี่ยง** โดยคำนึงถึงโอกาส (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) เพื่อประเมินและวัดระดับความเสี่ยงทั้งความเสี่ยงก่อนการควบคุม (Inherent Risk) และความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังการควบคุม (Residual Risk)
3. **การจัดการความเสี่ยง** ซึ่งคำนึงถึงระดับความรุนแรงของความเสี่ยงเป็นสำคัญ เพื่อกำหนดวิธีการควบคุมและลดความเสี่ยงที่ชัดเจน โดยมีแนวทางในการบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบและเหมาะสม เพื่อให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ธนาคารยอมรับได้ และให้สอดคล้องกับนโยบายและกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงของ ธสน.
4. **การติดตามและรายงานความเสี่ยง** กำหนดให้มีระบบการติดตามผลการควบคุมความเสี่ยงที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมความเสียหายได้อย่างทันทั่วทั้งที่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจของ ธสน.

● โครงสร้างและหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยง

รสน. จัดให้มีโครงสร้างองค์กรที่ดูแลและติดตามการบริหารความเสี่ยงในด้านต่างๆ ของ รสน. อย่างครบถ้วน และให้มีการถ่วงดุลอำนาจกันอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

คณะกรรมการธนาคาร	ทำหน้าที่อนุมัติกลยุทธ์ นโยบาย รวมถึงแนวทางการกำกับดูแลการปฏิบัติงานด้านการบริหารความเสี่ยงของคณะกรรมการชุดต่างๆ และผู้บริหารระดับสูงที่ได้รับมอบหมาย
คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการ	ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการกำกับดูแลกิจการ ตลอดจนหลักเกณฑ์และแนวทางที่พึงปฏิบัติ รวมทั้งติดตามดูแลให้มีการปฏิบัติตามนโยบายการกำกับดูแลกิจการที่กำหนด
คณะกรรมการบริหารธนาคาร	ดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารความเสี่ยงตามที่คณะกรรมการธนาคารได้มอบหมายให้ตามความเหมาะสมกับการดำเนินกิจการของธนาคาร
คณะกรรมการตรวจสอบ	ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการธนาคารในการประเมินและติดตามผลการบริหารความเสี่ยงของคณะผู้บริหารความเสี่ยง
คณะผู้บริหารระดับสูง	ทำหน้าที่นำเสนอวิสัยทัศน์ ภารกิจ และแผนธุรกิจรายปีและราย 5 ปี ตลอดจนระดมความคิดเพื่อปรับแผนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจของธนาคารให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งติดตามและรายงานผลการบริหารความเสี่ยงจำแนกตามแผนยุทธศาสตร์เสนอต่อคณะกรรมการธนาคารเพื่อพิจารณา/ทราบ
คณะผู้บริหารความเสี่ยง	ทำหน้าที่กลั่นกรองกรอบนโยบายและกลยุทธ์ด้านการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยง ตลอดจนดูแลการดำเนินงานบริหารความเสี่ยงให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการธนาคารได้อนุมัติไว้
คณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน (ALCO)	ทำหน้าที่ดูแลให้มีการจัดทำกลยุทธ์และนโยบายในการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน ตลอดจนบริหารจัดการและควบคุมความเสี่ยงด้านสภาพคล่องและตลาด ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ระดับราคา และอัตราแลกเปลี่ยน รวมทั้งบริหารพอร์ตการลงทุนในตราสารต่างๆ ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนการลงทุน รวมทั้งวงเงินลงทุนที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการธนาคาร
คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อรายใหญ่	ทำหน้าที่บริหาร ควบคุม และติดตามรายงานความเสี่ยงด้านเครดิตเฉพาะลูกหนี้ปกติให้เป็นไปตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการธนาคาร
คณะกรรมการแก้ไขหนี้	ทำหน้าที่บริหาร ควบคุม และติดตามรายงานความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับลูกหนี้ที่มีปัญหาให้เป็นไปตามแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการธนาคาร
คณะจัดการกำกับดูแลกิจการ	ทำหน้าที่กลั่นกรองเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการ ตลอดจนรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการกำกับดูแลกิจการให้คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการทราบอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

สำหรับในระดับปฏิบัติการนั้น สำนักบริหารความเสี่ยง ทำหน้าที่รับผิดชอบในการร่าง/ทบทวนนโยบาย ติดตาม และประเมินผลการบริหารความเสี่ยงของ รสน. รวมทั้งพัฒนาเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง นอกจากนี้ ยังมีตัวแทนบริหารความเสี่ยงของแต่ละฝ่ายและสำนัก (Risk Champion) ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละฝ่ายและสำนักในการ

ประสานงานด้านการบริหารความเสี่ยงภายในและระหว่างฝ่ายและสำนัก เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงภายในองค์กร เป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

- **ขอบเขตและลักษณะของระบบการวัด ติดตาม และรายงานความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ตามสายงาน**

รสน. กำหนดให้มีระบบการวัด ติดตาม และรายงานที่ครอบคลุมทุกประเภทความเสี่ยง เพื่อให้ธนาคาร สามารถทราบถึงปริมาณ และระดับความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการป้องกันและควบคุม ความเสียหายได้อย่างทันที่ โดยต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจของธนาคารด้วย รวมทั้ง เพื่อมิให้ระบบการติดตามเป็นภาระในการดำเนินธุรกิจของธนาคารเกินความจำเป็น โดยมีหน่วยงานที่เป็นอิสระจาก หน่วยงานเจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) เช่น สำนักบริหารความเสี่ยง รับผิดชอบการติดตามความเสี่ยง นอกจากนี้ ยังมี ฝ่ายงานอื่น ๆ ที่มีใช้ Risk Owner ทำหน้าที่วัด ติดตาม และรายงานความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ให้กับคณะผู้บริหารความเสี่ยง คณะกรรมการพิจารณาสินเชื่อรายใหญ่ และคณะกรรมการธนาคาร เพื่อทราบ/พิจารณา

- **นโยบายในการป้องกันหรือลดความเสี่ยง รวมทั้งกระบวนการในการติดตามประสิทธิผลของการป้องกันหรือลดความเสี่ยง**

รสน. กำหนดให้มีนโยบายในการป้องกันและลดความเสี่ยงของธนาคารให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ตามนโยบายและกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงของธนาคาร สำหรับกลยุทธ์และวิธีการจัดการความเสี่ยงของธนาคาร ได้แก่

1. การกำหนดเป้าหมายและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้
2. การกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยง ได้แก่ การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) การควบคุม ความเสี่ยง (Risk Control) การลดความเสี่ยง (Risk Reduction) การกระจายความเสี่ยง (Risk Sharing/Spreading) การโอน ความเสี่ยง (Risk Transfer) และการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance)
3. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS) ที่มีความเพียงพอสำหรับการบริหารความเสี่ยง
4. การพัฒนาระบบการทำงานให้มีความชัดเจนและรัดกุมเพียงพอ เช่น การกำหนดหลักเกณฑ์หรือคู่มือ การทำงานต่าง ๆ เพื่อใช้ในกระบวนการปฏิบัติงาน โดยให้มีระบบการติดตาม และควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่ กำหนดไว้ การพัฒนาความพร้อมของบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

- **แนวทางที่ใช้ในการกำหนด Limit สำหรับการควบคุมความเสี่ยง**

รสน. กำหนดแนวทางที่ใช้ในการกำหนด Limit โดยพิจารณาตามดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicators: KRIs) ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Appetite) และระดับความเบี่ยงเบนของความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk Tolerance) สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท เพื่อเป็นแนวทางในการกำกับดูแลและควบคุมให้การบริหารความเสี่ยง ของ รสน. อยู่ในระดับที่ รสน. ยอมรับได้

- **บทบาทและหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน**

รสน. กำหนดให้มีการจัดทำกฎบัตรการตรวจสอบภายใน ซึ่งว่าด้วยวัตถุประสงค์ ขอบเขต ภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ สิทธิและอำนาจของสำนักตรวจสอบ โดยตั้งอยู่บนหลักการตามวิชาชีพตรวจสอบภายในที่เป็น มาตรฐานสากล โดยการตรวจสอบภายในของธนาคาร ครอบคลุมถึงการให้ความเชื่อมั่น และการให้คำแนะนำปรึกษา อย่างเป็นอิสระและเที่ยงธรรม เพื่อเพิ่มคุณค่าและปรับปรุงการดำเนินงานของธนาคารให้ดีขึ้น อันมีส่วนช่วยให้ธนาคาร

บรรลุดัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยจัดให้มีแนวทางที่เป็นระเบียบแบบแผนที่ดีมาใช้ในการประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และการกำกับดูแลกิจการของธนาคาร

ข้อมูลทั่วไปของฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านเครดิต

● นโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของธนาคารพาณิชย์

ธสน. มีนโยบายสินเชื่อ ที่สำคัญ เช่น การให้สินเชื่ออย่างมีคุณภาพ การกระจายความเสี่ยงในการให้สินเชื่อ และกำหนดระดับความเสี่ยงที่ธนาคารสามารถยอมรับได้ การให้สินเชื่อที่ให้ผลตอบแทนในระดับที่เหมาะสมกับสถานะการเป็นหน่วยงานของรัฐที่ส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออก การนำเข้ารายได้เงินตราต่างประเทศ และการลงทุนในต่างประเทศ การให้สินเชื่อโดยคำนึงถึงกฎระเบียบทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศไทยและประเทศที่เกี่ยวข้องในการให้สินเชื่อนั้น การจัดหาและพัฒนาคุณภาพบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านสินเชื่อและจัดสรรบุคลากรดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุด การให้สินเชื่อโดยคำนึงถึงความเสี่ยง การจัดระบบการติดตามและทบทวนสินเชื่อที่ดี และจัดระบบและวิธีการแก้ไขหนี้ให้มีประสิทธิผลและเกิดประโยชน์สูงสุดกับธนาคาร

ทั้งนี้ ธสน. ได้กำหนดให้มีเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่สำคัญ เช่น

1. การสร้างระบบเตือนภัยด้านเครดิต สำหรับระดับหมวดธุรกิจ ได้แก่ ระบบการเตือนภัยด้านอุตสาหกรรม (Industry Warning Sign) เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการแก่หน่วยงานด้านการตลาด ในส่วนของระดับธุรกิจ ได้แก่ ระบบการเตือนภัยด้านเครดิตล่วงหน้า (Credit Warning Sign) ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลประวัติการติดต่อลูกค้ากับ ธสน. และการจัดทำรายชื่อลูกค้าที่ควรติดตามหรือควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ (Hot List) เพื่อให้หน่วยงานด้านการตลาดและหน่วยงานด้านการบริหารหนี้ติดตามและหาแนวทางแก้ไขล่วงหน้า รวมทั้งเป็นการควบคุมเชิงป้องกันเพื่อไม่ให้ลูกค้าพัฒนาไปเป็นหนี้ NPLs

2. ระบบการจัดอันดับความเสี่ยงลูกค้า ธสน. ได้มีการพัฒนาและนำเครื่องมือที่ใช้จัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้ามาใช้ประกอบในการพิจารณาสินเชื่อ ปัจจุบันธนาคารมีระบบการจัดอันดับความเสี่ยงลูกค้า 2 ระบบ ได้แก่ ระบบ Credit Rating Model เป็นเครื่องมือในการจัดอันดับความเสี่ยงสำหรับลูกค้าทั่วไปของธนาคาร โดยมีการจัดอันดับเครดิตสำหรับลูกค้านิติบุคคลทั้งหมด 8 อันดับสำหรับลูกหนี้ปกติ และ 3 อันดับสำหรับลูกหนี้มีปัญหา และระบบ EXIM Credit Express สำหรับลูกค้ารายย่อย เป็นเครื่องมือประกอบการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อรายย่อย (EXIM Credit Express) เพื่อให้การพิจารณาอนุมัติสินเชื่อสำหรับลูกค้ารายย่อยเป็นไปอย่างสะดวกยิ่งขึ้น

3. การสอบทาน/ทบทวนสินเชื่อและการติดตามลูกหนี้ปรับโครงสร้าง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายสินเชื่อที่ ธสน. กำหนด รวมทั้งเพื่อเป็นการสอบทานและติดตามการปฏิบัติตามเงื่อนไขในการใช้วงเงินสินเชื่อ

4. การควบคุมการกระจุกตัวของสินเชื่อ มีการกำหนดเพดานการให้สินเชื่อ (Concentration Limit) ในการให้วงเงินต่อ 1 รายลูกค้า ต่อ 1 กลุ่มลูกค้า ต่อ 1 กลุ่มอุตสาหกรรม และต่อ 1 รายประเทศ สำหรับบริการด้านการรับประกันของ ธสน. กำหนดเพดานการให้วงเงินต่อ 1 รายผู้ซื้อ/ธนาคารผู้ซื้อ และต่อ 1 กลุ่มผู้ซื้อ/ธนาคารผู้ซื้อ

5. การทดสอบภาวะวิกฤตความเสี่ยงด้านเครดิตของพอร์ตสินเชื่อ (Stress Test) ภายใต้อสถานการณ์ต่างๆ เป็นประจำอย่างน้อยทุกปี โดยผลการทดสอบที่ผ่านมา ปรากฏว่าธนาคารสามารถดำรงสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงได้เกินกว่าร้อยละ 8.5 ตามที่ ธปท. กำหนดไว้

6. อื่น ๆ เช่น การทบทวน “กรอบการบริหารความเสี่ยงองค์กร” ซึ่งครอบคลุมถึงแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต การจัดทำเครื่องมือการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ซึ่งประกอบด้วยหลักเกณฑ์การลงทุนในตราสารทุนและหลักเกณฑ์การลงทุนในตราสารหนี้ เพื่อควบคุมมิให้ ธสน. ถือหรือมีหุ้นโดยตรงหรือทางอ้อมในบริษัทใดเกินกว่าอัตราที่กำหนด การปรับปรุงขอบเขตการสอบทานสินเชื่อ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการสอบทานสินเชื่อมากขึ้น การทบทวนคู่มือวิเคราะห์สินเชื่อ เพื่อให้กระบวนการอนุมัติสินเชื่อมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุง Model EXIM Credit Fast Track เพื่อรองรับโปรโมชันพิเศษ การปรับปรุงหลักเกณฑ์ EXIM Credit Express เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการอนุมัติ ทบทวน และต่ออายุวงเงินสินเชื่อหมุนเวียนให้แก่ลูกค้ารายย่อย เป็นต้น

● **คำจำกัดความของการผิดนัดชำระหนี้และการด้อยค่าของสินทรัพย์**

ธสน. กำหนดคำจำกัดความของการผิดนัดชำระหนี้ หมายถึง สินเชื่อที่ไม่ชำระหนี้ รวมถึงการไม่ปฏิบัติตามหรือผิดเงื่อนไขตามสัญญาให้สินเชื่อ สัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ บันทึกข้อตกลง หรือสัญญาใดที่ลูกค้า/ลูกหนี้หรือผู้เกี่ยวข้องได้ทำกับธนาคาร และใช้บังคับกับลูกค้า/ลูกหนี้หรือผู้เกี่ยวข้องอยู่

“หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs)” หมายถึง เงินให้สินเชื่อที่ค้างชำระเงินต้นและ/หรือดอกเบี้ย เป็นระยะเวลารวมกันเกินกว่า 3 เดือน นับแต่วันครบกำหนดชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย หรือเงินให้สินเชื่อที่ค้างชำระเงินต้นและหรือดอกเบี้ยเป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน นับแต่วันครบกำหนดชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย และมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับความสามารถในการชำระคืนเงินต้นหรือดอกเบี้ย เว้นแต่ธนาคารเห็นสมควรผ่อนผันในกรณีดังต่อไปนี้

1. ลูกหนี้ที่ได้รับการวิเคราะห์เกี่ยวกับความสามารถในการชำระหนี้และได้รับการอนุมัติในการต่ออายุสัญญาทบทวนดอกเบี้ยเป็นเงินต้น หรือได้รับการผ่อนผันหรือปรับโครงสร้างเงื่อนไขการชำระหนี้ใหม่
2. ลูกหนี้ที่มีหลักฐานแสดงว่าได้ทำข้อตกลงหรือสัญญาเพิ่มเติมในการปรับโครงสร้างหนี้ โดยกำหนดเงื่อนไขการชำระหนี้ใหม่

● **แนวทาง/วิธีการทางสถิติ (ถ้ามี) ที่ใช้ในการคำนวณ General Provision และ Specific Provision**

ธสน. มีการกันเงินสำรองสำหรับลูกหนี้ตามมาตรฐานบัญชีระหว่างประเทศ (International Accounting Standard: IAS) แบ่งเป็น

1. การคำนวณ General Provision ประกอบด้วย

	อัตราขั้นต่ำที่ใช้ในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อยอดหนี้
การกันสำรองลูกหนี้จัดชั้นปกติ	ร้อยละ 1
การกันสำรองหนี้จัดชั้นกล่าวถึงเป็นพิเศษ	ร้อยละ 2

นอกจากนี้ ธนาคารยังมีการตั้งเงินสำรองของค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามคุณภาพหนี้ปรับโครงสร้างในอัตราส่วนร้อยละ 1, 20, 50 ของยอดหนี้ และการกันสำรองส่วนที่เกินเกณฑ์เป็นสัดส่วนของยอดสินเชื่อรวมทุกงวด 6 เดือน ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ได้ตามความเหมาะสมอีกด้วย

2. การคำนวณ Specific Provision ประกอบด้วย

	อัตราขั้นต่ำที่ใช้ในการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อยอดหนี้
การกันสำรองหนี้จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน	ร้อยละ 100
การกันสำรองหนี้จัดชั้นสงสัย	ร้อยละ 100
การกันสำรองหนี้จัดชั้นสงสัยจะสูญ	ร้อยละ 100

ข้อมูลฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสียงด้านเครดิตแยกตามวิธีการที่ธนาคารพาณิชย์เลือกใช้ในการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิต (วิธี SA)

- รายชื่อของสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกที่ธนาคารพาณิชย์เลือกใช้และ Country Risk Classification ของ OECD ที่ใช้ในการอ้างอิง Rating แยกตามประเภทสินทรัพย์/ลูกหนี้ของธนาคารพาณิชย์ในการกำหนดน้ำหนักความเสี่ยง

ธสน. ใช้การจัดอันดับความเสี่ยง (Rating) จากสถาบันจัดอันดับความเสี่ยงจากภายนอก (Export Credit Assessment Institutions: ECAIs) รวม 3 แห่ง ได้แก่

  1. Moody's Investors Service
  2. Standard & Poor's
  3. Fitch Ratings

เพื่อใช้ในการคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงสินทรัพย์และลูกหนี้ ยกเว้นกรณีไม่มี Rating จาก ECAIs ข้างต้นธนาคารจึงอ้างอิงจาก Country Risk Classification ของ Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) อย่างไรก็ตาม สำหรับลูกหนี้ธุรกิจเอกชนนั้น ธนาคารใช้น้ำหนักความเสี่ยง 100% โดยไม่คำนึงถึง Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก
- กระบวนการที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ในการกำหนด Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก

ธสน. ใช้หลักเกณฑ์การใช้อันดับเครดิตจากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกตามที่ ธปท. กำหนด (ประกาศ ธปท. ที่ สนส. 90/2551 เรื่อง หลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์ โดยวิธี Standardised Approach (วิธี SA) เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 และที่ ฝนส. (22) ว. 5/2552 เรื่อง นำส่งประกาศ ธปท. เรื่อง หลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์ โดยวิธี Standardised Approach (วิธี SA) (ฉบับที่ 2) เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2552)

ข้อมูลการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี SA

- นโยบายและกระบวนการที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ในการบริหารและประเมินมูลค่าหลักประกัน

ธสน. มีนโยบายในการประเมินมูลค่าหลักประกันเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น นำมูลค่าของหลักประกันมาใช้ในการคำนวณเงินสำรองสำหรับลูกหนี้ที่จัดชั้น เพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เพื่อใช้เป็นมูลค่าบันทึกบัญชีสินทรัพย์ที่ได้จากการรับชำระหนี้หรือซื้อจากการขายทอดตลาด และเพื่อประกอบการพิจารณาให้สินเชื่อและพิจารณาวงเงินเพื่อจดจำนำ จดทะเบียนจำนองหรือปริมสิทธิ์เหนือหลักประกัน เป็นต้น สำหรับกระบวนการที่ธนาคารใช้ในการบริหาร

และประเมินมูลค่าหลักประกันนั้น ธนาคารใช้วิธีการประเมินราคาตามหลักสากล โดยมีหน่วยงานภายในของธนาคาร ทำหน้าที่ประเมินราคาหลักประกันตามเกณฑ์ที่ธนาคารกำหนด และผู้ประเมินราคาอิสระที่ได้รับการแต่งตั้งจากธนาคาร เป็นผู้ประเมินราคา ทั้งนี้ ธนาคารกำหนดให้มีการทบทวนราคาประเมินมูลค่าหลักประกันเป็นประจำ โดยขึ้นอยู่กับ ประเภท และมูลค่าของหลักประกันและกำหนดให้มีการใช้ผู้ประเมินราคาอิสระในการทบทวนราคาประเมินมูลค่า หลักประกันอีกด้วย

- **ประเภทของหลักประกันที่สำคัญ**

หลักประกันที่สำคัญของธนาคาร ได้แก่ 1) ที่ดิน 2) ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และ 3) เงินฝาก

- **ประเภทของผู้ค้ำประกันและผู้ขายข้อตกลงรับประกันความเสี่ยงตามธุรกรรมอนุพันธ์ด้านเครดิตที่สำคัญ**

การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตของธนาคารมีเพียงเงินฝากเท่านั้น โดยธนาคารยังไม่มีการนำการค้ำประกัน หรืออนุพันธ์ด้านเครดิตมาปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

- **การระงับตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตและด้านตลาดในแต่ละประเภทของหลักประกัน ผู้ค้ำประกัน และผู้ขายข้อตกลงรับประกันความเสี่ยงตามธุรกรรมอนุพันธ์ด้านเครดิตที่ใช้ในการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต**

ปัจจุบันธนาคารยังไม่มีการนำการค้ำประกันหรืออนุพันธ์ด้านเครดิตมาปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต โดยหลักประกันทางการเงินประเภทเงินฝากที่ธนาคารนำมาใช้ปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตนั้นอยู่ในกลุ่มลูกหนี้ธุรกิจ เอกชนเท่านั้น

ข้อมูลทั่วไปของฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านตลาด

- **ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านตลาด โดยวิธีมาตรฐาน**

ธนาคารเลือกใช้วิธี Standardised Measurement Method ในการคำนวณความเสี่ยงด้านตลาด อย่างไรก็ตาม ธนาคารจะคำนวณ ความเสี่ยงด้านตลาด เมื่อปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าของ ธสน. ถึงระดับที่มีนัยสำคัญ (Threshold) ตามที่ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำหนดหรือเมื่อ ธปท. สั่งการให้ ธสน. ต้องดำรงเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงด้านตลาด

ข้อมูลทั่วไปของฐานะที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

- **วิธีการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่ธนาคารพาณิชย์เลือกใช้**

ธนาคาร เลือกใช้วิธี Basic Indicator Approach ซึ่งกำหนดให้ธนาคารต้องดำรงเงินกองทุนเท่ากับ 15% ของ ค่าเฉลี่ยของรายได้รวมต่อปีของปีที่รายได้รวม > 0 ในช่วง 3 ปีซ้อนหลัง

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนในบัญชีเพื่อการธนาคาร

- ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยทั่วไปสำหรับความเสี่ยงของฐานะตราสารทุนในบัญชีเพื่อการธนาคาร
ปัจจุบัน ธสน. มีความเสี่ยงของฐานะตราสารทุนในบัญชีเพื่อการธนาคารน้อยมากเพียง 0.6% ของเงินกองทุน โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวม
- ความแตกต่างของนโยบายในการบริหารความเสี่ยง
เนื่องจาก ธสน. มีภารกิจที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนส่งออกและผู้ลงทุนไทยเพื่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ธนาคารจึงมีนโยบายในการบริหารความเสี่ยงด้านตลาดสำหรับตราสารทุน โดยเน้นการปฏิบัติตามภารกิจของธนาคารและการแสวงหาผลตอบแทนที่พอเพียง
- นโยบายที่สำคัญในการประเมินมูลค่ายุติธรรมตามมาตรฐานการบัญชี สมมติฐาน และแนวปฏิบัติที่ใช้ในการประเมินมูลค่ายุติธรรม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในแนวปฏิบัติที่มีนัยสำคัญ แบ่งเป็น
  - เงินลงทุนในตราสารทุนที่อยู่ในความต้องการของตลาดจัดประเภทเป็นเงินลงทุนเพื่อค้าแสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม กำไรหรือขาดทุนจากการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์เพื่อค้าจะรับรู้ในงบกำไรขาดทุน
  - เงินลงทุนในตราสารทุนที่อยู่ในความต้องการของตลาดจัดประเภทเป็นเงินลงทุนเพื่อขายแสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม กำไรหรือขาดทุนจากการปรับมูลค่าของหลักทรัพย์เพื่อขายจะแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของทุนและจะรับรู้ในงบกำไรขาดทุนเมื่อได้จำหน่ายเงินลงทุนนั้น
  - เงินลงทุนในตราสารทุนที่ไม่อยู่ในความต้องการของตลาดจัดประเภทเป็นเงินลงทุนทั่วไป แสดงด้วยราคาทุนสุทธิ จากค่าเผื่อการลดมูลค่าเงินลงทุนกรณีที่เกิดการด้อยค่า ผลขาดทุนจากการด้อยค่าจะรับรู้ในงบกำไรขาดทุน
  - เงินลงทุนในบริษัทร่วมในงบการเงินเฉพาะธนาคาร บันทึกบัญชีโดยใช้วิธีราคาทุน

ข้อมูลความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร

- ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยทั่วไปสำหรับความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร
ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) เป็นความเสี่ยงที่รายได้ของ ธสน. ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ด้วยเหตุนี้ ธสน. จึงได้จัดโครงสร้างอัตราดอกเบี้ยให้สอดคล้องตามลักษณะสินทรัพย์ และหนี้สิน และมีการประเมินสถานการณ์และแนวโน้มอัตราดอกเบี้ยอยู่ตลอดเวลา โดยมีเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมกับความซับซ้อนของธุรกิจ เช่น การติดตามความเหลื่อมกัน (Maturity Gap) ระหว่างอายุของสินทรัพย์และอายุของหนี้สิน และการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Sensitivity Analysis) ที่มีผลต่อดอกเบี้ยรับสุทธิ (Net Interest Income: NII) ของ ธสน. ในระยะเวลา 1 ปี ข้างหน้า และที่มีผลต่อเงินกองทุน (Economic Value of Equities: EVE) ของ ธสน. เป็นต้น ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวช่วยให้ ธสน. สามารถบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยและสามารถบริหารสินทรัพย์และหนี้สินในแต่ละช่วงเวลาได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกัน และเป็นไปตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการธนาคารกำหนด

- **ลักษณะของความเสถียรด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคารของธนาคารพาณิชย์**

จากการประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Sensitivity Analysis) ที่มีผลต่อดอกเบี้ยรับสุทธิ (Net Interest Income: NII) ของ ธสน. ในระยะเวลา 1 ปีข้างหน้า พบว่าในช่วงปี 2552 ที่ผ่านมามีผลกระทบต่อดอกเบี้ยรับสุทธิของธนาคารในระยะเวลา 1 ปีข้างหน้า (NII) ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ที่ธนาคารที่กำหนด ยกเว้น ในช่วงที่ธนาคารได้รับเงินเพิ่มทุนทั้งจำนวนในคราวเดียวเป็นเงิน 5,000 ล้านบาท เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2552

- **สมมติฐานสำคัญประกอบการประเมินความเสี่ยง เช่น สมมติฐานเกี่ยวกับการชำระหนี้คืนก่อนกำหนดของลูกค้านี้ ลักษณะพฤติกรรมของบัญชีเงินฝากที่ไม่มีกำหนดระยะเวลา**

ธนาคารกำหนดสมมติฐานสำคัญประกอบการประเมินความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร ดังนี้

- การชำระหนี้คืนก่อนกำหนด : ธนาคารมีการปรับพฤติกรรมชำระคืนของลูกค้านี้โดยใช้ข้อมูลสถิติในอดีต (Historical Data)
- บัญชีเงินฝากที่ไม่มีกำหนดระยะเวลา : การที่ธนาคารไม่สามารถรับเงินฝากจากประชาชนทั่วไปได้ ทำให้ธนาคารมีสัดส่วนของบัญชีเงินฝากที่ไม่มีกำหนดระยะเวลาน้อยมาก โดยมาจากเงินฝากของลูกค้านี้ที่ใช้เป็นหลักประกันวงเงินสินเชื่อ

- **ความถี่ของการวัดความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคาร**

ธนาคารมีการคำนวณ Interest Rate Sensitivity Analysis ของความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยในบัญชีเพื่อการธนาคารเป็นประจำทุกสัปดาห์